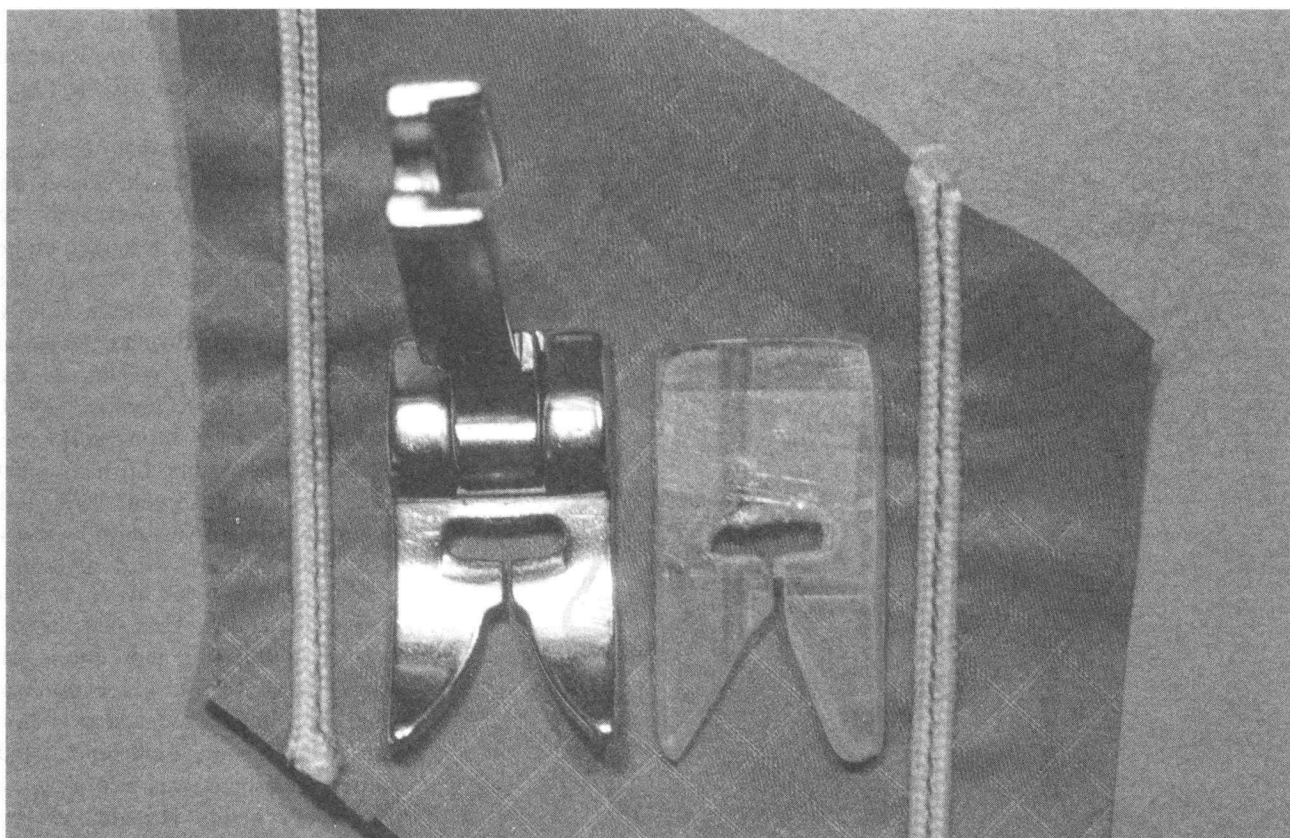

koordvoetje voor naaimachine

Op de dag dat nummer 1997/3 van VLIEGER in mijn brievenbus viel, was ik juist bezig met de bouw van een grote delta, 1,75 m hoog en met een basis van 4 meter. Naar analogie van zijn voorganger, die ik had gemaakt van zwart landbouwfolie met een rode plastic achterflap en een blauwe kiel uit een plastic vuilniszak, kreeg deze vlieger dezelfde kleurenopbouw. Het blauwe spinnakernylon voor de kiel voelde echter wat dunnetjes aan en ik zat al te denken over versteviging op een of andere manier.

In het artikel van Peter Lynn, **Stokloze vliegers zonder ribben**, stond een advies over het opstikken van koorden met een aangepaste naaimachinevoet. Dat leek mij wel wat en ik wilde dat ook wel eens proberen. Ik had echter geen zin om daar een voetje aan op te offeren met het risico dat het niet zou werken. Dus nam ik een stukje perspexplaat van 3 millimeter dik en zaagde daar een stukje uit dat ongeveer even groot

was als het voetje. Vervolgens plakte ik het plaatje met een stukje dubbelzijdig tape onder het voetje en kraste de vorm ervan in het perspex. Door het voetje aan de machine te monteren kon ik met de naald aangeven waar de groef moest komen, dat wil zeggen aan de onderzijde daarvan. Hierna het plaatje losgehaald en bewerkt met de figuurzaag, een vijltje en wat watervast polijstpapier, net zolang tot het plaatje het model van het voetje had. Daarna heel voorzichtig begonnen de groef aan de onderzijde van het plaatje te maken met een dun, rond vijltje precies onder het merkteken van de naald.

De groef werd uitgediept tot ongeveer 1,5 mm. Vervolgens werd het plaatje op zijn plaats aan het voetje geplakt en kon de proef beginnen. Een stuk spinnaker nylon en een stuk koord van ongeveer drie millimeter dik. De druk van het voetje werd iets aangepast, het stukje stof met het koord op zijn plaats vastge-

zet onder de naald van de naaimachine en draaien maar. Tot mijn verrassing liep het hele spul feilloos onder de machine door met het stiksel precies over het midden van het koord.

Ik hoefde mij niet lang te bedenken, trok een drietal potloodlijnen over de al ver gevorderde kiel en stikte zonder problemen enkele meters koord over de spanningslijnen op de kiel, precies over de potloodlijnen.

Het plastic plaatje bleef gedurende de hele operatie keurig op zijn plaats, maar liet zich gemakkelijk van het voetje halen. Het plakband bleef aan het plaatje zitten. Als ik het weer gebruik zal ik er wel een nieuw stukje tape aanzetten, maar verder houdt ik het plaatje wel in ere.

Erik de Groot, De Bilt.